

A Fővárosi Ítéltábla a felperes neve (felperes címe) felperesnek a Darázs & Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Darázs Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. március 22. napján kelt 25.P.20.230/2018/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt és az alperes részéről 6. és 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest arra kötelezi, hogy a felperes születési neve elől a „dr.” előtagot a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban törölje.

Kötelezi az alperest, hogy a fenti nyilvántartásban a felperesre vonatkozóan a „dr.” jelző érvényességi dátumaként az ...-ei időpontot törölje, és helyette ... és ... napját jegyezze be.

A felperesnek a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban az állampolgárságra vonatkozó adat helyesbítésére irányuló kereseti kérelmét elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya, és a felperest az alperes javára elsőfokú perköltség fizetésére kötelező rendelkezés tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

A peres felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az Infotv. 3. § 26. pontja szerinti adatvédelmi incidenst követett el

- az anyakönyvi nyilvántartásba eredetileg bejegyzett felperes neve születési nevének a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban ismeretlen időpontban felperes neve névre történt módosításával, (I/a.)
- a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba eredetileg helyesen bejegyzett két doktori címe közül az egyiknek ismeretlen időpontban történő törlésével, (I/b.)
- a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba eredetileg helyesen bejegyzett két doktori címe

megszerzési dátumának ismeretlen időpontban történt törlésével, továbbá helyettük egy nem létező ...-i szerzési dátum ismeretlen időpontban történő bejegyzésével, (I/c.)

- a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba eredetileg bejegyzett felperes neve-dr. viselt nevének ismeretlen időpontban felperes neve viselt névre történő módosításával, továbbá (I/d.)

- az anyakönyvi nyilvántartásba, valamint annak alapján a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba eredetileg bejegyzett Állampolgársága: magyar adatnak ismeretlen időpontban Állampolgársága: Magyarország adataira történő módosításával. (I/e.)

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a névviseléshez való jogát

- az anyakönyvi nyilvántartásba eredetileg bejegyzett felperes neve születési nevének a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban ismeretlen időpontban felperes neve névre történt módosításával, valamint

- a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba eredetileg bejegyzett felperes neve-dr. viselt nevének ismeretlen időpontban felperes neve viselt névre történő módosításával. (II/a.)

Annak megállapítását is kérte, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, mivel a nők számára lehetővé teszi - a névviselés keretében - a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban két doktori cím bejegyzését, míg ez a lehetőség a 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet 2013. évi módosítását a férfiak, így az ő számára sem adott. (III.)

Kérte, hogy a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el, kötelezze továbbá a jogsértés abbahagyására, a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, így a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a felperes neve születési név, a felperes neve-dr. név, a két doktori címe megszerzésének dátumaként az ...-i és ...-i időpont, valamint az Állampolgársága: magyar adat visszajegyzésére.

Kérte továbbá az alperes 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság - a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban hozott - ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül az anyakönyvi nyilvántartásban a felperes születési neve elől törölje a "Dr." előtagot. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül a polgárok személyi adat- és lakcímnnyilvántartásában az "állampolgársága: Magyarország" adatot helyesbítse "állampolgárság: magyar" adataira. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 43.500 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 114.000 forint illetékből 66.000 forint illetéket az állam visel, 48.000 forint illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Ítéletének indokolásában idézte az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 3. § 26. pontjában, 14. §-ában, 21. §-ában, 22. §-ában foglaltakat, utalt a 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet korábban hatályos 15. § (1) bekezdésére, a 2013. március 1-től hatályos 15/D. §-ára, 27/A. §-ára, a Pp. 123. §-ára, valamint a régi Ptk. 77. §-ára, a Csjt. 25. §-ára, a Pp. 206. § (1) bekezdésére, 164. § (1) bekezdésére, 163. § (2) bekezdésére, valamint 215. §-ára.

Valónak fogadta el, hogy a felperes az ... előbb természettudományi, majd ... doktori címet szerzett, miként azt is, hogy mely időpontokban, mely okmányok kiállítását kezdeményezte és mikor, melyik hatóság előtt járt el az ügyfélkapu regisztrációja kapcsán.

Elsőként az adatvédelmi incidens fogalmát tisztázta, továbbá feltárta a személyes adatok védelmével kapcsolatos jogérvényesítési lehetőségeket.

Megállapította, hogy a felperes az összefoglaló kereseti kérelem elnevezésű iratában foglalt keresetváltoztatásában kifejezetten az Infotv. 22. § (5) bekezdésében rögzítetteknek megfelelő kereseti kérelmet nem terjesztett elő, legfeljebb a I/a-d. pontokkal jelzett kereseti kérelmeinek a megelőző állapot helyreállítására vonatkozó részei voltak tartalmukban a személyes adat helyesbítésére vonatkozó kérelemnek megfeleltethetőek.

A felperes által állított jogsértés ... napján történt, a ... Hivatal ekkor javította ki a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a nevét felperes nevera. Ezen és a felperes által sérelmezett további eljárásokkal kapcsolatban fenntartotta a korábbi határozataiban rögzítetteket, azt az adatvédelmi incidens érdemi elbírálása keretében az alábbiakkal egészítette ki.

A kereset I/a. pontjában a felperes a jogkövetkezmények tekintetében az Infotv. 22. § (5) bekezdésére hivatkozott. Így - a tartalom szerinti elbírálás elvének megfelelően - a "jogsértés abbahagyására", illetve az „eltiltásra” vonatkozó jogkövetkezmény alkalmazására irányuló felperesi kérelmet az Infotv. 22. § (5) bekezdésének "törlés" fordulatóval, míg a "megelőző állapot helyreállítására" irányuló jogkövetkezmény iránti kérelmet a "helyesbítés" fordulattal azonosította. A 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet 2013. május 21. napján hatályos 27/A. § (1) bekezdése alapján arra mutatott rá, hogy a születési név az a név, amely az érintettet a születési anyakönyvi bejegyzés alapján megilleti. A magyar állampolgár születési neve családi és utónévből áll. Mindezek alapján levonható az a következtetés, hogy a felperes születési nevének a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban ... napján történt megváltoztatása nem felelt meg a jogszabályoknak. E körben tehát a kereseti kérelemnek helyt adott.

A I/b-d. kereseti pontokban foglalt jogkövetkezmények tekintetében visszautalt az Infotv. 22. § (5) bekezdésének a I/a. pontnál kifejtett értelmezésére. Rámutatott arra, hogy a 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet 2013. március 1-jétől hatályba lépett módosítása a több doktori cím viselésének kifejezett tiltásával nem jelentett újdonságot, hiszen a korábbi szabályozás szerint is kizárólag egy doktori cím volt bejegyezhető, a ...-dr. utónév bejegyzésére nem kerülhetett volna sor. Így a felperes korábbi személyi okmányának kiváltása során téves bejegyzést eszközöltek és sok éven keresztül e téves bejegyzés alapján állították ki számára a további okmányait, végezték el hivatalos regisztrációit. Amikor a téves utónévbejegyzést utóbb korrigálták, csupán a jogszabályoknak megfelelő állapot került helyreállításra. A korrekció nem is az alperesi jogelőd szerv magatartásával valósult meg.

A felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította, tekintettel arra, hogy nem észlelte a 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet, a 101/1998. (V. 22.) Korm.rendelet és a 168/1999. (XI. 24.) Korm.rendelet alaptörvény-ellenességét.

Megállapította, hogy az I/b-d. pontokban foglalt kereseti kérelmek vonatkozásában adatvédelmi incidens nem állapítható meg, annak ugyanis szükségszerű előfeltétele a jogellenes magatartás, vagy a személyes adat véletlen megsemmisülése, illetve sérülése.

A I/e. kereseti kérelem tekintetében kiemelte, hogy az Alaptörvény G cikk (1) bekezdése, valamint a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 2. § (1) bekezdése értelmében az állampolgárságnak a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban történő feltüntetésénél a "magyar" terminológia, mint jelzős szerkezet alkalmazandó. A "Magyarország" kifejezés az Alaptörvény K cikke értelmében az ország megnevezését jelenti. Az alperes csupán állította, de nem igazolta, hogy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban az állampolgárság: Magyarország állampolgára bejegyzés szerepelne. A felperes által lekérhető adatok alapján, az adatszolgáltatás eredményeként az állampolgárság: Magyarország kitétel olvasható. Erre tekintettel ebben a körben a felperes kereseti kérelmét alaposnak találta.

Mivel a felperes nem az Infotv. 22. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelő kérelmet terjesztett elő, keresete többségében nem is az Infotv. 22. §-ában meghatározott jogkövetkezmények alkalmazása iránti kereset volt. A tartalmában e szabályoknak megfeleltethető kereseti kérelem sem volt alapos. Ebben a körben visszautalt az alapeljárásban hozott ítéletben tett okfejtésére.

Álláspontja szerint a megállapítás iránti kereseti kérelmek - a személyek hátrányos megkülönböztetésére és a névviseléshez való jog megsértésére vonatkozó kérelem kivételével - a törvényben nevesített megállapítási keresetek körébe sem voltak vonhatóak, ezért a felperesnek az adatvédelmi incidensek megállapítására irányuló kereseti kérelmeit a Pp. 123. §-ában előírt megállapítás iránti kereset előterjeszthetőségének eljárásjogi feltételei alapján vizsgálta.

Megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-a szerint csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. A felperes alanyi jogának alperessel szemben való fennállása esetén is megköveteli a törvény annak védelemre szorultságát, bírói ítéleti megállapítással óvandó voltát. A megállapítási kereset előterjeszthetőségének további feltétele, hogy a felperes részéről marasztalási kereset előterjesztésére ne kerülhessen sor. A felperes marasztalási keresetét is előterjesztett az alperessel szemben, annak kizártsága tehát saját álláspontja szerint sem merülhetett fel. Önmagában az, hogy a marasztalásra irányuló kereset el kellett utasítani, a megállapítási kereset nem teszi megalapozottá. A felperesnek rendelkezésére álltak az Infotv. által biztosított, a személyes adatok védelme körében biztosított eljárások, továbbá a Ptk.-ban írt személyiségvédelmi eszközök, így a megállapító ítélet mint jogvédelmi eszköz szükségtelen volt.

A hátrányos megkülönböztetést és a névviseléshez való jog megsértését érintő kereseti kérelem körében azt állapította meg, hogy az alperes jogelődje nem járt el jogsértő módon, eljárásának jogszerű volta a személyiségi jogi jogsértések megvalósulását kizárta. A jogellenesnek állított magatartások egy jól beazonosítható időpontban történt eljárási cselekményhez kötődtek, ami nem is az alperes eljárásában történt. Az ezt követő nyilvántartásbeli módosítások pedig ezt szorosan követték, így valamennyi jogellenesként állított cselekmény a Ptk. 2014. március 15. napján történő hatályba lépését megelőzően történt, így a régi Ptk. szabályait kellett alkalmazni.

A névviseléshez való jog az új és a régi Ptk.-ban azonos védelemben részesül, a megsértése miatt nyitva álló jogkövetkezmények körében mutatkozik némi eltérés. A névviselési jog körében a felperes tévesen értelmezte a régi Ptk. 77. §-ában védett személyiségi jogok tartalmát. A név mind a természetes, mind a jogi személyek esetén arra szolgál, hogy a személy másoktól megkülönböztethető legyen. A névviselési jog sérelmét valamely személy nevének jogosulatlan használata valószínűsítheti meg, a pernek azonban nem képezte tárgyát ilyen magatartás, ezért ezen személyiségi jog sérelme fel sem vetődhetett, még a felperesi állítások való tényként történő elfogadása esetére sem.

A hátrányos megkülönböztetés körében utalt arra, hogy a házastársak névviselésének hosszú évek óta kialakult szabályai vannak, melyek valóban eltérnek a házaspár nő tagja esetén, ezek azonban nem jelentenek a 2003. évi CXXV. törvény 8. §-ában foglaltaknak megfeleltethető hátrányos megkülönböztetést a férfiakkal szemben.

Személyiségi jogi sérelem hiányában a felperes által kért jogkövetkezmények alkalmazására sem volt lehetőség.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

A pertárgy értékét a személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt előterjesztett kereset vonatkozásában az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján 600.000 forintban, a sérelemdíj iránti kereset tekintetében a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján 500.000 forintban, összesen 1.100.000 forintban állapította meg.

Ennek figyelembevételével rendelkezett az első- és másodfokú eljárásban felmerült, le nem rótt illeték megfizetéséről is.

Az ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezéssel éltek.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a pontosított keresetében foglaltaknak való helyt adást, az alperes első és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Sérelemzte, hogy a keresetlevelet felperes neve felperesként nyújtotta be, felperes neve névvel jelölt felperes peres eljárást nem indított, így az ítéletben ezen a néven nem is szerepelhetne. Ilyen nevű

felperesre vonatkozóan ítélet nem hozható és joghatályosan nem is kézbesíthető. Mind a bíróság, mind az alperes álláspontja az egész eljárás során az volt, hogy a keresetet benyújtó felperes neve a nevét ebben a formában, a két doktori címével szabadon használhatja, viselheti és őt ezzel a névvel kell jelölni.

Az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása eltér egymástól, az elsőfokú bíróság a rendelkező részben két kereseti kérelmének helyt adott, míg az indokolás szerint a keresetet teljesen elutasította, teljesen pervesztesnek minősítette.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban hozott ítélet a 2017. április 18-án kelt összefoglaló kereseti kérelmében leírtakon túlmenően a korábbi elsőfokú ítéletekben rögzített tényállást tartalmazza, így továbbra is az általa megjelölt okiratokkal ellentétes adatokat rögzít. Nem fedi a valós tényeket, hogy a felperes neve-dr. név a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban csak ...-én került átvezetésre. Az ugyanis már az ...-tól ...-ig terjedő időszakban is ebben a formában szerepelt az alperes nyilvántartásában, ezért a ...-e előtt hatályos jogszabályokat kellett volna az elsőfokú bíróságnak alkalmaznia.

Valótlan az a tény is, hogy a ... Hivatal ...-én módosította a nevét felperes nevera. Az útlevéligénylő lapon az adatnyilvántartó szerint igazolt neve ugyancsak felperes neve-Dr. volt, a neve módosításáról soha semmilyen iratot nem kapott, ezt az alperes sem állította és nem is igazolta.

Kimaradt a tényállásból az az okiratokkal igazolt körülmény, hogy az alperes a saját nyilvántartásában egy nem valós, ...-i dátummal jelölte meg a doktor jelzőjének bejegyzési dátumát. Az alperes - a születési névhez hasonlóan - ezen adat tekintetében is jogellenes adatrögzítést, kezelést végzett.

Kifogásolta azt is, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdésében kötelezően előírt bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatás a per folyamán nem történt meg. E körben kiemelte, hogy a keresetlevélben adatvédelmi incidens megtörténte és arra hivatkozott, hogy ennek következtében a bizonyítási teher - az Infotv. hivatkozott előírásai szerint - megfordul. Amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontja ezzel ellentétes volt, különös jelentősége lett volna a bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatásnak és a bizonyítandó tényekre vonatkozó részleteknek, ennek hiányában a Pp. 164. § (1) bekezdésére való hivatkozás nem megalapozott.

A ... Járásbíróság ítélete értelmében - bár a személyi igazolvány közokirat - nem bűncselekmény, ha valaki abban feltüntetni kér egy nem létező doktori címet. Az ítélet indokolása szerint ugyanis a doktori cím nem része az adott személy nevének, így az mind a nyilvántartásokban, mind a személyi igazolványban, mind egyéb személyi okmányban névtől függetlenül bejegyezhető.

Az ... kamarai tagság előfeltétele az ... egyetemen szerzett doktori címnek az érintett személyi igazolványában történő feltüntetése. Erre tekintettel köteles volt a második doktori címet is bejegyeztetni a személyi igazolványába, ami az akkori jogszabályok szerint nem volt tilalmazott.

Eredeti keresetlevele 7. oldalán, a d) pontban kifejezetten kérte az alperes kötelezését az általa megváltoztatott helyzet megszüntetésére és a korábbi állapot visszaállítására. Ezen kereseti kérelem pedig teljesen konkrét volt és megfelelt az Infotv. 22. § (1) és (5) bekezdésében foglaltaknak.

A Fővárosi Ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében (18.Pf.21.291/2016/10.) foglaltaknak megfelelően az összefoglaló kereseti kérelmet határidőben előterjesztette és ennek a I/a., b., c. és d. pontjaiban kereseti kérelmeit az Infotv. 22. § (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően, az ítélet rendelkező részébe belefoglalható módon, pontosan megjelölte. Ezen kereseti pontokban mindegyik kérelem módosításra, helyesbítésre, helyreállításra, visszajegyzésre, törlésre vonatkozott. Nem adta magyarázatát az elsőfokú bíróság annak sem, hogy a vele történtek és az annak alapján beadott kereseti kérelmek miért nem voltak megfeleltethetők az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, illetve, hogy miért csak a Pp. 123. §-ának az alkalmazhatóságát látta elfogadhatónak. Az indokolás elmaradása esetén az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

Sem az 1992. évi LXVI. törvény, sem a 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet, a 2013-as módosítása

előtt, nem tartalmazott olyan előírást, hogy a polgárok személyi adatainak a nyilvántartásába csak egy doktori cím jegyezhető be, így a személyi igazolványába, a lakcímet igazoló kártyájára és a vezetői engedélyébe is helyesen és egyben törvényesen került be mindkét doktori cím. Ezen igazolványok mind közokiratnak minősülnek, azokba kizárólag az állami szerveknek volt joguk adatokat beleírni, utólag nem állíthatja az alperes ezen igazolványok nem jogszerű tartalommal történő kiállítását.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a keresetben hivatkozott Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését, XV. cikk (4) bekezdését, továbbá a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (2) bekezdését. Ezen törvényi előírások szerint semmilyen relevanciával nem bír, hogy 2003-ban miként módosították a 146/1993. (X. 26.) Korm.rendeletet.

A ... Bíróság ítéletében kimondta, hogy a ... Hivatal a jogszabályok alapján köteles lett volna egyrészt a vezetői engedélyt ...-án helyben kiállítani, mert minden jogszabályban előírt feltételnek megfelelt, másrészt intézkednie kellett volna az általa panaszolt névmegváltoztatás helyreállítása miatt.

A ... Járási Hivatal a ... Hivatalhoz hasonlóan az ügyben nem tett semmit, emiatt panaszt tett, az a KEKKH Nyilvántartási Főosztályához került továbbításra, azonban érdemi intézkedés nem történt.

Az alperes nem vitatta és emiatt az elsőfokú bíróság is tényként fogadta el, hogy valóban két doktori címet szerzett és nevében joga van mindkét doktori címet viselni. A születési nevénél hibás a doktori cím feltüntetése. A megszerzett két doktori cím közül valamelyik doktori cím szerzési időpontjaként egy valótlán dátum található az alperesi nyilvántartásban. A megszerzett két doktori cím közül az egyiktől az alperes jogelődjénél ismeretlen személy, ismeretlen időpontban megfosztotta, bár erre nem volt joga. Nem tudni, hogy az ...-n, vagy az ...-n szerzett doktori címek közül jelenleg melyik szerepel a nyilvántartásban.

A személyi adat- és lakcímnnyilvántartás nem hiteles adatokat tartalmaz, szükséges és helye van ezen adatok helyesbítésének és az alperesi jogsértés megállapításának.

A nyilvántartást korábban is az alperes felügyelte, most egyszerre vezeti és felügyeli, így megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon hivatkozása, hogy a jogellenes helyzet kialakítása nem az alperes eljárásában történt.

Az új Ptk. 4:27. §-a sehol nem írja le külön, hogy a feleség miért jogosult a saját doktori címe mellett a férj hasonló doktori címét is használni, így a fordított helyzet sem tiltott. A 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet 2013. március 1-jével módosult, az új Ptk. pedig ezt követően 2014. március 15. napján lépett hatályba, utóbbi - mint későbbi és mint a jogszabályok hierarchiájában magasabb helyet elfoglaló jogi norma - felülírja a kormány nem megfelelő tartalmú rendeletét. Ez a kormányrendelet megvalósítja a hátrányos megkülönböztetést a férfiak, azon belül is a két doktorátussal rendelkezők hátrányára, mégpedig azért, mert a név az egyes személyeket illeti meg a megkülönböztetés érdekében. A viselt névhez hozzátartozik a doktori cím is, mivel ezen cím használata csak bizonyos, személyesen elvégzett tanulmányok és vizsgák eredményeként szerezhető meg. A doktori cím a más személyektől való megkülönböztetés jelzése.

felperes neve néven több közgazdász, építész is ismert az országban, tőlük a doktori címével, a felperes neve nevű személyektől pedig a felperes neve-dr. név alapján különböztethető meg.

A névviselés sérelmét nemcsak a másik névének viselése, hanem a saját valós viselt névtől eltérő formában, engedély nélkül történő névhasználat is megvalósítja.

Az elsőfokú bíróság nem adott magyarázatot arra, hogy az általa alaptörvény-ellenesnek tartott három kormányrendelet miért alkalmazta az eljárása során, tekintettel arra, hogy azok nem törvények. A három kormányrendelet paragrafusai ellentétesek a fellebbezésében részletesen is felsorolt törvények rendelkezéseivel, bár ezt a hivatkozott jogszabályok - különösen az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése - maradéktalanul tilalmazzák. Kérte ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 155/B. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése alapján kezdeményezze ezen három kormányrendelet alaptörvény-ellenességének a megállapítását,

jelen ügyben való alkalmazásának kizárását.

Az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint a pernek elegendő a személyes adatok védelmével összefüggenie, az ítéletnek nem kell ezen jogcím szerint marasztalónak lennie, ezért kérte az elsőfokú ítélet erre vonatkozó indokolási részét törölni, a rendelkező részben az illetékfizetésére kötelező rendelkezését mellőzni.

Kérte az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság arról a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően döntsön.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy az ítélet rendelkező része szerint az anyakönyvi nyilvántartásban kell a felperes születési neve elől a Dr. előtagot törölnie, ezzel szemben az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes születési nevének a személyi adat és lakcímnnyilvántartásban ... napján történt megváltoztatása nem felelt meg az akkor hatályos az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 27/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Az anyakönyvi nyilvántartás és a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás különálló közhiteles hatósági nyilvántartások, az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása között így ellentmondás van.

A felperes a keresetében és a későbbi keresetkiegészítésében sem kérte az anyakönyvi nyilvántartásban szereplő születési nevének módosítását, kérelmeiben csupán az anyakönyvi nyilvántartásba bejegyzett születési nevére hivatkozott. Az elsőfokú bíróság így a felperes kereseti kérelmével ellentétes döntést hozott.

Az At. 55. § (1) bekezdése alapján a doktori cím és más tudományos fokozat, valamint az egyes címek és rangok megszüntetéséről szóló 1947. évi IV. törvény szabályaival ellentétes adatok bejegyzését az anyakönyvi nyilvántartásba meg kell tagadni; a törvény ezen rendelkezése alapján a doktori cím nyilvántartásának hiányában, annak törlésére sincs mód.

A személyi adat- és lakcímnnyilvántartás - az Nytv. 11. § (1) bekezdés a) pontja alapján - nyilvántartja a polgár nevét, valamint az Nytv. végrehajtásáról kiadott 146/1993. (X. 26.) kormányrendelet 15/D. §-a alapján a polgár doktori címét úgy, hogy a nyilvántartásba a polgár kérelmére több doktori címe közül csak egy jegyezhető be.

A felperesnek a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban jelenleg nyilvántartott születési neve és viselt neve is felperes neve. Ennek oka az, hogy amennyiben az érintett személy oklevelének megszerzésekor születési családi és utónevét viseli, úgy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a doktori címét a születési családi és utónevét kapcsolatosan jogosult viselni. Ebben az esetben az érintett személy nyilvántartott születési családi neve és utóneve, valamint névviselés szerint viselt neve azonos lesz. Ez a nyilvántartási megjelenítés jelzi azt is, hogy a polgár a saját jogán jogosult a doktori cím viselésére és lehetővé teszi, hogy a feleség férje jogán viselt doktori címe megkülönböztetésre kerüljön.

Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal ellentétben a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes születési nevében a doktori cím feltüntetésére nem ..., hanem napján került sor.

Az Nytv. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás a nyilvántartásban szereplő polgárok esetén tartalmazza a magyar vagy külföldi állampolgárságukat akként, hogy "állampolgársága: országcód, ország hivatalos megnevezése állampolgára" (pl. állampolgársága: 001 Magyarország állampolgára, amely az ítéleti kötelezés szerinti „állampolgárság: magyar" terminológiával nyelvtani és fogalmi értelmezés tekintetében is azonos. A nyilvántartás a felperes vonatkozásában ettől eltérő adattartalmat nem tart és nem tartott nyilván.

A felperes és az alperes fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztettek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet rendelkező részének „kötelező” rendelkezései kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Előadása szerint állításai alátámasztására rendelkezésre állnak a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás alapiratai, az elsőfokú bíróság azonban nem tartotta szükségesnek az általa felajánlott okirati bizonyítást.

A felperes második doktori címének a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásba történő bejegyzésére ... napján - a felperes ... lakóhelyének bejelentésével egyidejűleg - került sor a ... okmányirodában, ... napjára visszamenőleges hatállyal. A doktori címet az utónévhez kötőjellel kapcsolták hozzá, mert a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás elektronikus felületén már akkor sem volt lehetőség második doktori cím bejegyzésére.

Utalt a 146/1993 (X. 26.) Korm.rendelet 15. § (1) bekezdésében és az 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 30. § (4) bekezdésében foglaltakra és ezek alapján arra, hogy a születési anyakönyvi kivonat alapján a felperes utóneve ..., emiatt nem jegyezheték volna be a ...-Dr. utónevét.

A ... Hivatal ... napján javította a felperes nevét felperes nevera a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban, ezzel helyreállítva a jogszerű - alapirattal alátámasztott - állapotot. A felperes másik doktori címének nyilvántartásba történő bejegyzését, és abból való törlését nem ő, illetve jogelődje végezte.

Utalt a 146/1993 (X. 26) kormányrendelet 15/D. § (1) bekezdésében és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 86. § (3) bekezdésében foglaltakra.

Előadása szerint a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás a polgárok adatait kétféle módon mutatja: történeti adatokként, ahol az adatok a hatálybalépésük időpontja szerint kerülnek rendszerezésre, illetve nyilvántartott adatokként, ahol az adatokat a bejegyzés időpontja alapján rendszerezik.

A felperes részére ...-án és ... napján a személyazonosító igazolványok, ... napján a magánútlevél, ... napján a vezetői engedély kiállítására jogszabályellenesen került sor, a második doktori cím bejegyzése és jogellenesen történt.

A felperes állításával ellentétben - miszerint a ... Bíróság döntésében kötelezte a ... Hivatalt a felperes nevében a második doktori cím visszaállítására - a felperes részére ... napján kiállított vezetői engedélyen felperes neve név szerepel.

...-án, ...-én és ...-én a felperes személyi azonosítóját és a lakcímét igazoló hatósági igazolvány kiállítására is jogszabályokkal ellentétesen került sor.

A második doktori címet személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból törölő ... Hivatal a jogszabályban ráruházott hatáskörében, a jogszabályban foglaltakat érvényre juttatva állította helyre a jogszerű állapotot, és nem jogosulatlanul változtatta meg a felperes adatait, így az Info.törvény 3. § 26. pontjában írt adatvédelmi incidens nem történt.

Az, hogy jogszabály nem teszi lehetővé két doktori cím feltüntetését a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban, a személyazonosító igazolványon, a vezetői engedélyen, a magánútlevélben, nem jelenti azt, hogy bárki az élet más területein ezzel ne élhetne. A felperes névviseléshez való jogát nem sérti és nem vonja maga után a felperes által kért szankciókat a jogellenesen rögzített második doktori cím törlése a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból, ugyanis ez a jogszerű állapot állította helyre.

Amennyiben a ... Járásbíróság felperes által idézett döntésének indokolását elfogadjuk, a doktori cím nem része a névnek, így a névviselés szabályai sem terjednek ki a rá.

A felhívott kormány- és miniszteri rendeletek megfelelnek a magasabb szintű jogszabályokban foglalt követelményeknek, azok alaptörvény-ellenessége nem állapítható meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

Előadása szerint a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás alapját képező anyakönyvi nyilvántartásba az 1992. évi LXVI. törvény végrehajtására kiadott 146/1993. (X. 26.) Korm.rendelet 15. § (1) bekezdésében és 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 30. § (4) bekezdésében írtak alapján csak családi és utónév jegyezhető be a születési névnél, „Dr” előtag nem.

Hivatkozott az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (Atv.) 44. § (1) bekezdésére, 43. § (1) bekezdésére, 49. § (1) bekezdésére és 55. § (1a) bekezdésére és arra, hogy magyar állampolgár születési családi és utónevének a megváltoztatásáról az érintett kérelmére a központi anyakönyvi szerv engedélyezi, hivatalból történő módosításra nincs lehetőség.

Utalt arra, hogy az állampolgárságra az Alaptörvény G cikk (1) bekezdésével összhangban az 1993. évi LV. törvény (Ápt.) vonatkozik, melynek 2. § (1) bekezdése szerint magyar állampolgár az, aki e törvény hatálybalépésekor magyar állampolgár, továbbá az, aki az Alaptörvény, vagy e törvény erejénél fogva magyar állampolgárrá válik, vagy ilyet szerez, mindaddig, amíg az állampolgársága meg nem szűnik. Tekintettel arra, hogy a magyar állampolgársága nem szűnt meg, és az Ápt. hatálybalépése előtt is magyar állampolgár volt, az állampolgársága rovatban a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban annak kellene szerepelnie, hogy magyar.

Erre tekintettel szükséges a „Magyarország” megjelölést „magyar” megjelölésre visszajegyezni, mellőzhetetlen továbbá az alperes eltiltása a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás szabad módosíthatóságától is.

A felperesi és az alperesi fellebbezések kis részben alaposak.

Az irányadó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság helyesen ismertette, azokra a másodfokú bíróság visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a központi személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a felperes vonatkozásában a „dr.” jelző érvényességi dátumaként ... szerepel, a felperes a természettudományi doktori címet az ... karán ... napján, az ... doktori címet az ...-n ... napján szerezte.

Az ekként kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel a másodfokú bíróság nem teljes mértékben értett egyet, ezért az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a kereset tartalmának értelmezése és a Pp. 123. § alkalmazandósága vonatkozásában az elsőfokú bíróság által kifejtetteket.

A felperes a személyes adatainak jogellenes megváltoztatására hivatkozással - az Info.törvény rendelkezései alapján - adatvédelmi incidensre alapított kereseti kérelmet terjesztett elő, mellyel kapcsolatban a 18.Pf.21.291/2016/10. számú végzés egyértelműen állást foglalt.

A másodfokú bíróság határozatában rögzítette, hogy a felperes kereseti kérelme egyrészt a személyiségi jogi jogsértések (névviseléshez való jog megsértése, hátrányos megkülönböztetés) miatti objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására, másrészt személyes adat helyesbítésére és törlésére irányult. A hatályon kívül helyező végzés azt az iránymutatást adta az elsőfokú bíróságnak, hogy az adatvédelmi incidensre alapított, a személyes adatok helyesbítésére és törlésére irányuló keresetet is el kell bírálania.

Ezt az iránymutatást a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.895/2017/5. számú hatályon kívül helyező végzésében is megismételte.

Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróságnak a Pp. 123. §-ára alapított indokolása. A felperes adatvédelmi incidensre alapított keresete nem a Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset, hanem az Info.törvény 14. §-a alapján előterjesztett, személyes adat törlésére, illetve helyesbítésére irányuló kereset.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat ugyanakkor arra, hogy az Info.törvény 14. §-a szerint az érintett az adatkezelőnél személyes adatai kezeléséről történő tájékoztatást, a személyes adatainak a helyesbítését, valamint a személyes adatainak törlését vagy zárolását kérelmezheti.

Az Infotv. 22. § (5) bekezdése értelmében a bíróság a perben ezen érintetti jogokat kényszerítheti ki, azaz az adatkezelőt az adat helyesbítésére, zárolására, törlésére kötelezheti.

Annak megállapítására, miszerint az alperes adatvédelmi incidenst követett el, a peres eljárásban nem kerülhetett sor, tekintettel arra, hogy az Infotv. ilyen jogkövetkezmény alkalmazását nem teszi lehetővé.

A felperesnek a személyes adataiban történt változtatások „visszajegyzésére” irányuló, adatvédelmi incidensre alapított kereseti kérelme a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésében írt jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetként nem volt értelmezhető, a felperes igényét az Infotv. rendelkezéseire alapította, nem a Ptk. szerinti, a személyes adatok védelméhez való joga megsértésének megállapítását kérte. Erre tekintettel a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésében írt objektív szankciók nem voltak alkalmazhatóak.

A felperes születési neve tekintetében a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 44. § (1) bekezdése szerint a születési név az a név, amely az érintettet az anyakönyvi bejegyzés alapján megilleti. A magyar állampolgár születési neve családi és utónévből áll.

Nyilvánvaló, hogy senki nem születik doktorként, ezért a születési anyakönyvi kivonatban nem szerepelhet a doktori cím. A születési név két részből áll: családi és utónévből. Az alperes ezért helytállóan hivatkozott arra, hogy miután a felperes utóneve ..., a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a ...-Dr. utónév bejegyzésére nem kerülhetett volna sor.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm.rendeletben foglaltak alapján a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásnak az anyakönyvi nyilvántartáson kell alapulnia, a 15. § (3) bekezdése értelmében a születési anyakönyvi bejegyzés alapiratai a nyilvántartásnak is alapiratai, amelyeket - az anyakönyvekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően - az esemény helye szerint illetékes anyakönyvvezető, valamint a hazai anyakönyvezés végzésére kijelölt anyakönyvi szerv őriz. Erre tekintettel a nyilvántartásnak a felperes születési nevét is az anyakönyvi nyilvántartás adatainak megfelelően kell tartalmaznia, a felperesnek a „Dr.” titulus születési név elől történő törlésére irányuló igénye így megalapozott.

Az alperes helytállóan hivatkozott ugyanakkor arra, hogy a felperes keresetében nem az anyakönyvi bejegyzést, hanem azt kifogásolta, hogy az anyakönyvi nyilvántartásban eredetileg bejegyzett felperes neve születési nevét a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban ismeretlen időpontban névre módosította. Erre tekintettel a felperes születési neve elől a „Dr.” előtagot az alperes a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból, nem pedig az anyakönyvi nyilvántartásból köteles törölni.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az alperes nem jelölt meg jogszabályhelyet azon hivatkozása alátámasztására, miszerint amennyiben az érintett személy oklevelének megszerzésekor születési családi és utónevét viseli, úgy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban a doktori címét a születési családi és utónevét kapcsolatosan jogosult viselni, így az érintett személy nyilvántartott születési családi neve és utóneve, valamint névviselés szerint viselt neve azonos lesz.

A felperes fellebbezéséhez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza azt, hogy a jogvita

elbírálása szempontjából nincs lényegi jelentősége annak, hogy felperes neve-dr. név pontosan mikor került átvezetésre a nyilvántartásban. Jogellenes adatkezelésre hivatkozás esetén ugyanis azt kell vizsgálat tárgyává tenni, hogy az adatkezelés a hatályos jogszabályoknak megfelel-e.

A felperes állampolgárságára vonatkozó bejegyzés tekintetében az elsőfokú bíróság téves álláspontra helyezkedett. A periratok között - a keresetlevél mellékleteként (F/10. számú irat) - rendelkezésre áll a Közigazgatási és Elektronikus Szolgáltatások Központi Hivatalától lekért, a központi személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban tárolt adatokról készített kivonat, melyben az Állampolgársága rovatnál a „Magyarország állampolgára” bejegyzés szerepel. Alapos az alperes azon érvelése, hogy a Magyarország állampolgára az elsőfokú ítéleti kötelezés szerinti „állampolgárság: magyar” terminológiával nyelvtani és fogalmi értelmezés tekintetében is azonos. A nyilvántartás a felperes vonatkozásában ettől eltérő adattartalmat nem tart nyilván, a felperes keresete így e tekintetben nem megalapozott.

A névviseléshez való jog megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően foglalt állást.

A névviselési jogot mindenki köteles tiszteletben tartani. Ez nemcsak azt jelenti, hogy tilos jogosulatlanul más nevét használni, illetve más névéhez hasonló nevet jogosulatlanul viselni, hanem azt is, hogy tilos mást gátolni, akadályozni a jogszerű névviselésben, lehetővé kell tenni, elő kell segíteni mások számára a névhasználati jogosultságuk gyakorlását.

A Fővárosi Ítéltábla meggyőződése ugyanakkor, hogy a téves bejegyzés korrigálása nem jelenti a jogszerűen használt név viselésének korlátozását, meggátlását. A felperes belátásától függ, hogy miként használja a doktori címeit, ennek egyetlen korlátja van: a nyilvántartási bejegyzésnél a törvényi előírásokat be kell tartani. Erre tekintettel az egyik doktori „jelző” törlése nem sért személyiségi jogot.

Az 1992. évi LXVI. törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint a nyilvántartást kezelő szerv biztosítja a nyilvántartásban kezelt adatok helyességét. Ennek megfelelően hivatalból is lehetősége van az alperesnek az adatok módosítására. Az érintett, így a felperes is az Infotv. 14. §-a értelmében az adatkezelőtől bármikor tájékoztatást kérhet, igényelheti személyes adatai helyesbítését, illetve törlését, illetve jogai megsértése esetén az Infotv. 22. § (1) bekezdése (a módosítást követően a 23. §-a) alapján bírósághoz fordulhat.

A hátrányos megkülönböztetésre alapított kereseti kérelem tekintetében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtetteket mindenben osztotta, e körben az első fokon hozott határozat indokolásában foglaltakra visszautal.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt állást a felperes által megszerzett két doktori cím vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tárgyában. E tekintetben a felperes azt kifogásolta, hogy a két doktori cím megszerzésének dátuma a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból ismeretlen időpontban törlésre került, helyettük egy nem létező, ...-i szerzési dátum került ismeretlen időpontban bejegyzésre.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a felperes vonatkozásában a nyilvántartásban a doktori cím megszerzésére vonatkozó „Érvényességi dátum” rovatban helytelen adat szerepel.

A felperes csatolta a diploma-másolatait, amelyekből megállapítható, hogy a természettudományi doktori címét ... napján, az ... doktori címét ... napján szerezte, egyik vonatkozásában sem helytálló a az érvényességi dátumként bejegyzett „...” adat.

Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az Infotv. 22. § (5) bekezdése alapján kötelezte az alperest a bejegyzett adat törlésére és a doktori címek megszerzése helyes időpontjának bejegyzésére.

A felperes a perben túlnyomó részt pervesztes lett. Az elsőfokú bíróság perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezése, az alperes részére megítélt perköltség összege a Pp. 78. §-ában, 81. § (1) bekezdésében és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelel, az elsőfokú ítélet megváltoztatására ebben a körben nem volt ok.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét tévesen határozta meg.

Az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény 39. § (1) bekezdése szerint a polgári peres eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. A (3) bekezdés b) pontja szerint, ha az eljárás tárgyának értéke az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem állapítható meg, és ha törvény másként nem rendelkezik, az illeték számításának alapja a törvényszék előtt első fokon indult peres eljárásban 600 000 forint.

Amennyiben a fél személyiségi jogi perben sérelemdíj megfizetése és objektív jogkövetkezmények alkalmazása iránti igényeket is érvényesít, azok a pertárgyérték meghatározása szempontjából egységes keresetnek minősülnek. Ha az érvényesített sérelemdíj összege meghaladja a meg nem határozható perértéknél irányadó illetékalapot, akkor ez az összeg lesz a pertárgy értéke, ellenkező esetben a meg nem határozható pertárgyérték az illeték alapja. A perbeli esetben a felperes a keresetében az alperes 500.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére való kötelezését kérte, emellett a személyiségi jogi jogsértés objektív szankcióinak alkalmazása iránti keresetet is előterjesztett. Az illeték megállapításának alapja így az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően 600.000 forint. Az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint pedig a személyes adatok védelmével összefüggésben indított perek illetékmentesek.

Ennek megfelelően a perbeli esetben a kereseti illeték összege 36.000 forint, a fellebbezési illeték mértéke pedig 48.000 forint, a túlnyomórészt pervesztes felperes tehát 84.000 forint együttes első- és másodfokú illeték megfizetésére köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően.

Tekintettel arra, hogy mind a felperes, mind az alperes fellebbezése csak kis részben vezetett eredményre, a fellebbezési eljárásban a pernyertesség, pervesztesség aránya 50-50%-ban állapítható meg. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdésének utolsó mondata alapján akként rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban a felek a felmerült költségeiket maguk viseli.

Budapest, 2018. október 18.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő